

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

# Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Suttogás a lépcsőfordulóban**

# 1. Suttogás a lépcsőfordulóban

Zsombor Dénes

Balog Henrik elsietett a lépcsőn lefelé, Szabó doki pedig szótlanul visszahúzódott a rendelő homályába. Máté megállt a másodikon, hogy kifújja magát, amikor a csipketerítés ajtó résnyire nyílt. Vincze Erzsébet nem sietett. Az idős asszony flanel otthonkájában lépett ki a fordulóba, kezében egy üres műanyag ételhordóval.

– Ne rohanjon úgy, Mátéka, még elbotlik ebben a félhomályban – mondta Erzsi néni halk, száraz hangon, miközben éles tekintete a fiatalember vállára nehezedő táskára szegeződött. – Zoltán ma is körbejárt a házban, megint a szuterén gázcsöveit vizsgálgatta, de hát a fiatalok úgyis mindig másra figyelnek. Tudja, a másodikon Dániel úr sem aludt egy percet sem az éjjel. Bálint ott dörömbölt nála hajnalban, tiszta ideg volt mind a kettő. Azt beszélük, valami kiszivárgott adatokról szóló üzenet miatt veszekedtek, Dániel meg csak a telefonját szorongatta a sötétben, mintha az életéért rettegne.

Máté önkéntelenül hátralépett egyet. Erzsi néni mosolya ártalmatlannak tűnt, de a szemeiben ott bujkált az a hűvös tudás, ami az egész házat ellenőrzése alatt tartotta.

– A szuteréni Ricsi meg kora reggel óta dühösen pakol a koci csomagtartójából – tette hozzá halkabban az öregasszony. – Vigyázzon magára, Mátéka, nem jó mostanában résen kívül lenni.

Erzsi néni visszahúzódott, s miközben az ajtó zárja kattant, a mélyből fojtogató, halvány gázszag terjedt el a lépcsőfordulóban.